

A FONTS pàg 12 i 13
Orgullosament de la metròpoli: la força de la cultura d'extraradi

FUTBOL pàg 20
Adam Fontes arrenca amb il·lusió la seva primera temporada al capdavant de la UA Horta

líniahorta ^{12 anys} guinardó

Octubre 2021 · Núm. 129 · liniahorta.cat

El consistori ajorna l'arribada del Porta a Porta a Horta

La decisió es deu als problemes que hi ha amb el sistema a Sant Andreu i l'associació de veïns ho celebra pàg 10

Foto: Twitter (@CXRCat)

L'hort de la discòrdia

Conflicte al Baix Guinardó per l'ocupació d'un solar pàg 3

TEIXIT SOCIAL pàg 10
El Casal Font d'en Fargues celebra els 10 anys amb un programa especial

URBANISME pàg 10
Expropiades vuit finques del passatge de Sigüenza

COMERÇ pàg 14
El comerç local ja té la seva plataforma de venda digital

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

espai.mèdia

*El primer diari de la indústria
espacial de Catalunya*

una publicació del
grup comunicació21

Hort sí o hort no?

» Un solar del Baix Guinardó ocupat i on s'hi ha fet un hort genera recels entre una part del veïnat
 » Recentment s'ha evitat el seu desnonament i els seus promotors defensen el projecte

Alba Losada
BAIX GUINARDÓ

L'ocupació d'un solar de propietat municipal, situat al torrent de Lligalbé del barri del Baix Guinardó, per part d'un grup de persones que hi ha fet un hort comunitari i autogestionat anomenat El Brot, ha aixecat polèmica a la zona des que es va produir l'ocupació el passat 8 de maig. No només perquè el passat dimarts 5 d'octubre aquest grup de persones, juntament amb altres que van acudir a donar-los suport per acabar sent una cinquantena, van impedir el desnonament que estava previst, sinó també perquè l'ús actual del terreny ha provocat crítiques i ha generat conflictes.

El president de l'Associació de Veïns del Baix Guinardó, Enric Buscarons, indica a *Línia Horta* que des de l'entitat no estan d'acord amb el fet que s'ha ocupat el solar, ja que tenien la idea de demanar al Districte que els veïns poguessin utilitzar l'espai per fer, per exemple, "activitats físiques" fins que no comencessin les obres previstes en el solar.

"Volíem donar-li un ús veïnal, però encara no l'havíem definit i, a més, al maig no podíem organitzar activitats amb la limitació de reunions de persones que hi havia en aquell moment. Llavors, el 8 de maig el van ocupar", assenyala Buscarons, qui també assegura que ha rebut diverses queixes veïnals per "les formes" amb les quals s'ha ocupat el terreny i que, a més, cap dels impulsos de l'hort del Brot "és veí dels seus voltants". "Tot i que potser també hi ha un veí d'una altra zona que no conec", reconeix Buscarons.

El solar municipal, situat al torrent de Lligalbé del barri del Baix Guinardó, que ha marcat un abans i un després en la zona. Foto cedida

UN ESPAI D'ACTIVITATS

Per part seva, membres del Brot subratllen que són veïns i que l'hort és un espai comunitari, veïnal i assembleari on, a més de conrear els cultius, s'han fet activitats com ara recitals de poesia, un vermut de rumba o un mercat de segona mà i que la seva idea és impulsar més iniciatives i que sigui, com diuen que és en aquests moments, un espai obert a tot el veïnat o entitats. "No hem enviat cap carta a cap veí, però els veïns que s'acosten a nosaltres els hi expliquem el projecte i els convidem a participar-hi", detallen integrants del Brot, que paral·lelament afirmen que les aproximadament 20 persones "actives" en el projecte són veïns del Baix Guinardó.

Pel que fa a l'estat del terreny abans que es convertís en un hort, des del Brot recorden que

hi havia brutícia, rates, matolls i "deixadesa". També asseguren que, quan ja havien ocupat l'espai, van intentar conservar-lo

"Volíem donar un ús veïnal al terreny", diu l'Associació de Veïns del Baix Guinardó

per la via burocràtica demanant a l'Ajuntament dues vegades, a principis de juny i a finals d'agost, una cessió d'usos, però tal com agreguen, "no ens van donar resposta".

VIURE AL COSTAT DE L'HORT

Sherko Kurdi, un veí de la zona des del 1992 que viu molt a prop de l'hort, insisteix que mentre els integrants del Brot

parlen de "punt de reunió veïnal", no han preguntat res als veïns. "Jo també era partidari de donar-li un ús veïnal al terreny, però parlant-ho amb el Districte i la resta de veïns", apunta. "Si jo visc al costat i també vull donar-li un ús fins que es comencin les obres, alguna cosa tindrà a dir, no?", afegeix Kurdi, qui alhora també emfatitza que cap de les persones que hi ha darrere del Brot són del barri.

Des del seu punt de vista, el conflicte va més enllà de la unilateralitat amb la qual, segons diu, s'ha fet aquest hort: l'incivisme. "Sobretot a l'estiu, feien botellades, sopars i hi havia molèsties de sorolls", recorda indignat Kurdi.

EL PROJECTE URBANÍSTIC

Per la seva banda, la regidora d'Horta-Guinardó, Rosa Alar-

cón, va afirmar el passat 5 d'octubre a *betevé* que l'espai hauria de quedar lliure com més aviat millor per poder tirar endavant el projecte previst al terreny: un jardí per als veïns i habitatge dotacional. Es tracta d'un pla que, tal com recalca Kurdi, és resultat d'una petició veïnal de fa anys, però que encara li queda camí per fer-se realitat. "Quan aconseguim que es digui que s'urbanitzarà l'espai, la pandèmia atura el projecte. Després apareixen uns tercers impedint que s'arregli el problema", sentència el veí.

D'altra banda, davant del futur incert al qual ara fa front l'hort comunitari, fonts del Brot expliquen que els hi agradaria mantenir la seva iniciativa fins que comencin les obres, ja que "poden tardar molt de temps", però que si pogués seguir per sempre "seria preciós".

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

A l'escola als dos anys

per Jordi Muñoz

Foto: ACN

Passa poques vegades que els experts en diverses matèries es posin d'acord en la valoració d'una política pública. Generalment hi ha discrepàncies ideològiques i de punts de vista i prioritats. En la majoria de polítiques hi ha controvèrsies i posicions enfrontades. Però hi ha un àmbit en què el consens és (gairebé) universal: en la importància crucial que té l'educació de 0 a 3 anys. Economistes, sociòlegs, especialistes en educació i en desenvolupament cognitiu comparteixen la diagnosi.

Tant si es mira des del punt de vista del desenvolupament cognitiu dels infants, especialment dels d'entorns amb més problemes socioeconòmics, com si s'analitza el problema des de la perspectiva de la incorporació de les dones al mercat de treball, o des de la perspectiva estrictament econòmica, hi ha un acord molt universal al respecte: una de les inversions públiques amb més retorn social i econòmic que es pot fer és la d'oferir educació de qualitat als infants de 0 a 3 anys.

Oferir educació de qualitat en els moments inicials permet prevenir en el futur les desigualtats educatives que costen molt de tancar. L'evidència científica és aclaparadora: l'exposició a l'estimulació precoç que ofereix una educació de qualitat en la primera infantesa té uns efectes sobre el desenvolupament cognitiu i socioafectiu dels infants que s'arrossegueu a les etapes educatives posteriors. Sense aquesta intervenció, les desigualtats en els estímuls que reben els infants en funció del seu context familiar són molt grans, i es reproduïen en el futur. A més, els estu-

dis que miren els efectes a llarg termini observen, de manera molt consistent, com haver rebut una educació de qualitat en aquesta etapa s'associa a resultats molt millors en l'edat adulta, tant pel que fa al mercat de treball com a altres aspectes com la salut física i mental.

La raó fonamental té a veure amb el procés de maduració dels infants. És en les primeres etapes quan la receptivitat és màxima, i per això és molt més fàcil aconseguir resultats quan es fan intervencions molt aviat. Més tard, en etapes educatives posteriors,

Oferir educació de qualitat en els moments inicials permet prevenir les desigualtats educatives futures

costa més que els esforços que s'hi destinen siguin tan efectius.

Tot això, a més, va acompanyat d'un efecte positiu que va més enllà dels infants. Permet reforçar la incorporació de les dones al mercat de treball, perquè es poden reduir les interrupcions en la trajectòria laboral de les mares. I són precisament aquestes interrupcions un dels factors més importants en les desigualtats que es produeixen al mercat de treball entre homes i dones. De fet, aquesta mesura té el potencial de matisar la bretxa salarial de gènere, que està molt relacionada amb la maternitat. I, òbviament, ofe-

rir educació gratuïta des de més aviat contribueix a fer més sostenible la creació de famílies, cosa que podria afavorir la fertilitat.

Tot apunta, doncs, en la mateixa direcció. Qualsevol inversió pública en aquesta etapa hauria de ser prioritària perquè té efectes molt positius, tant des del punt de vista de la justícia social, la redistribució i la igualtat d'oportunitats com des del punt de vista del desenvolupament dels infants i del suport a les famílies i la igualtat de gènere.

Al nostre país, malauradament, encara anem endarrerits en això. Tot i els esforços fets des de diversos àmbits, com molts municipis, hi ha dèficits importants. La crisi del 2010 va suposar un cop molt fort, del qual el sistema encara no s'ha recuperat del tot. Per això cal saludar l'anunci del president de la Generalitat d'incorporar la gratuïtat de P2 al sistema educatiu, perquè és una mesura que va en la direcció correcta: dedicar esforços públics allà on poden tenir més efectes.

Incorporar el P2 a les escoles com ja es fa en altres indrets com el País Basc permetrà que molts infants avancin un any la seva entrada en el sistema educatiu. Ara sabem que, a banda de l'estalvi i alleujament que suposa per a les famílies, això ajudarà al desenvolupament cognitiu dels infants en el llarg termini. Per això és molt important que l'anunci es concreti. Cal assegurar la generalització de P2 com un primer pas per a la universalització de l'etapa 0-3, i sobretot cal garantir que els infants d'entorns més vulnerables en facin ús.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@AngelAguiloP

Si en quatre anys no has aconseguit extrair un tipus que circula per Europa i que ha comparegut davant diversos tribunals del continent, potser és que estàs fent un ridícul espantós. I és igual si estàs d'acord o no amb Puidemont. QUATRE ANYS fa que el tens d'Erasmus.

@EvaPiquer

Truco al 012. M'informen que hi ha més de vint trucades en espera. Després em diuen que ocupo el setzè lloc a la sala d'espera. Espero. El setzè lloc. Espero. Espero. El primer. Visca, el primer. Llavors em pengen. Hi truco de nou. Espero. Ja torno a ocupar el setzè lloc. Tremolo.

@_MariaCliment

Crec que no vos he explicat mai la vegada que estava amb les dones de la família a Berlín i de casualitat vam trobar enmig de la Berlinale, va aparèixer Daniel Craig fent besets al públic i quan va anar cap a ma padrina ella es va apartar perquè "no el conec de res, jo, a n'este".

@massanagraire

No hi ha res més fàcil de monetitzar que la nostàlgia. Gairebé tot hom està disposat a pagar diners perquè li facin un petó al front i li diguin "tens 13 anys, tot anirà bé, no et trairàs mai a tu mateix, no decebràs els qui confien en tu i els teus pares s'estimaran sempre".

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez

Dipòsit Legal: B 15472-2010

(l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada (Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montse-ratí) i Toni Delgado (Esports)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011 Diputació de Barcelona

Editor-Gerent: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

AV de Montbau

Com a organitzadora de la Festa Major de Montbau, l'Associació de Veïns de Montbau ha fet possible que una àmplia varietat d'actes retornin al barri una alegria que no sempre s'ha pogut veure en els darrers mesos de pandèmia.

pàgina 10

Font d'en Fargues

El Casal Font d'en Fargues compleix deu anys aquest curs. Deu anys sent un punt de trobada i d'activitats per al veïnat, un espai de convivència per a les entitats i un lloc on crear xarxes i enfortir el teixit veïnal de la Font d'en Fargues.

pàgina 10

Ajuntament

El primer tinent d'alcaldia, Jaume Collboni, va comunicar el passat dilluns 4 d'octubre que el sistema de recollida de residus Porta a Porta no es començarà a aplicar a Horta aquesta tardor veient els problemes a Sant Andreu, tal com estava previst.

pàgina 10

El + llegit

líniahorta.cat

- 1 *Un disseny que ho cura tot*
- 2 *Inquietud per la recol·locació dels veïns de Sigüenza*
- 3 *Divisió veïnal pel tancament nocturn del Turó de la Rovira*
- 4 *S'ajorna l'arribada del Porta a Porta a Horta*
- 5 *Un setembre de festes majors que resisteixen la pandèmia*

Safata d'entrada

Bogeria política

per Antoni Moliné

Les imatges que ens ha deixat la convenció del PP a València són terribles, impròpies d'un partit que es vanta de pertànyer a un estat democràtic.

El que s'ha dit és un atac frontal a la llibertat d'expressió i a la diversitat de les diferents nacions que conformen l'estat espanyol, i moltes coses més que els haurien d'avergonyar. Volen ressuscitar –encara que no s'havia mort, sinó que només patia un estat de letargia– la vella idea de la unitat al preu que sigui, és clar, sempre prenent com a model els ordenaments propis de la nació castellana. Tots hem de ser iguals i pensar el mateix, com si Espanya fos un país de bessons, i està clar que no podien mancar els inevitables atacs, despietats, a la immersió lingü-

ística: el dimoni a batre, la seva obsessió malaltissa.

Catalunya ha esdevingut la gran convidada de pedra d'aquesta convenció. Atacs verbals contra el president Puigdemont i tot el que representa el nostre fet diferencial. Ens han deixat la sensació que per poder tornar a la Moncloa l'únic camí és destruir-nos com a poble. S'obliden de parlar de quin seria el seu programa de govern, de les pensions, els desnonaments, la pobresa energètica, la manca d'habitatge, l'atur endèmic que ens situa a la cua de la Unió

Europea... En fi, de tot el que sí que interessa a tota la societat espanyola.

I, per acabar-ho d'adobar, presenten com a un presumpte valedor de les seves idees polítiques l'expresident francès Nicolas Sarkozy, al qual, ves per on, la justícia del seu país ha condemnat per segona vegada, ara amb l'agreujant d'haver emès factures falses. Un model de personatge íntegre. I el PP el beneeix: tot un símptoma.

Quan s'acabi aquesta legislatura, per Déu, molta cura a l'hora de votar. Anem tots a una, com a Fuenteovejuna.

Línia Horta no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AraSí

#PapersDePandora

#ElMónSenseXarxes

@324cat: Patrícia Plaja: "L'aforament de l'oci nocturn serà del 70% i s'haurà de dur mascareta. Es podrà ballar a l'interior del local".

@agenciaacn: Putin, Tony Blair, Guardiola, Shakira, Ancelotti i Elton John, als 'Pandora Papers'. La investigació destapa personalitats relacionades amb paradisos fiscals.

@DosedAllDay: Sé que al final és completament necessari, però m'ha agradat la sensació de no tenir WhatsApp ni Instagram durant unes hores, la veritat.

1 d'octubre: un acte de democràcia

per Joan Ramon Casals, coordinador de Junts per Catalunya a les comarques de Barcelona

L'1 d'octubre va ser un referèndum fet basant-se en les lleis aprovades pel Parlament de Catalunya i convocat pel Govern de la Generalitat, encapçalat pel president Puigdemont, per fer possible el mandat democràtic de la majoria de catalans i catalanes en unes eleccions. Per tant, va ser un procés plenament legítim i vàlid. Responia a la voluntat majoritària del poble de Catalunya de poder exercir el dret democràtic d'autodeterminació, en funció de la nostra tradició i forma de ser com a societat de base democràtica.

L'Estat espanyol podia correspondre el repte i la petició de democràcia que fèiem els catalans acceptant i reconeixent els nostres drets. Això hauria demostrat que l'Estat espanyol és un estat modern i democràtic. Però no ho va fer. Va triar, unilateralment, la via de la repressió.

Els dies previs al referèndum, i especialment l'1 d'octubre, va aparèixer la violència i la repressió de l'Estat, amb detencions il·legals de membres de la Generalitat, entrades il·legals en empreses catalanes i altres immobles del país, la coacció dels cossos de seguretat espanyols i, fins i tot, les clares irregularitats, i per tant il·legalitats, de processos judicials que van vulnerar drets bàsics de moltes persones. Tot plegat sense oblidar les amenaces (també il·legals) de la Fiscalia a càrrecs electes locals i treballadors públics.

Aquests fets antidemocràtics i repressius de l'Estat van fer que l'organització final del referèndum de l'1 d'octubre s'hagués de fer basant-se en el gran treball, imaginació i fortalesa del moviment independentista i dels seus lideratges institucionals i socials. I, sobretot, amb l'esforç, voluntat, il·lusió i implicació de milers de catalans i catalanes.

Aquesta unió, lideratge, confiança i il·lusió va fer que, tot i la violència emprada per l'Estat els dies previs i especialment durant el referèndum, l'1 d'octubre fos la manifestació democràtica més gran que s'ha vist mai a Europa en les últimes dècades i la més important de la història de Catalunya.

Aquells dies vaig poder viure en diverses zones del país, i especialment al Baix Llobregat, la increïble força i determinació del poble de Catalunya. L'esperit democràtic i d'un sol poble que va fer possible l'1 d'octubre. Aquella energia que vam ser capaços de demostrar és absolutament imparabile. Un esperit que seguim tenint, però que hem de ser capaços de tornar-lo a fer efectiu.

Passat l'1 d'octubre, i especialment passat el 3 d'oc-

tubre, també van venir errors per part de l'independentisme, que ara, vistos amb la perspectiva del temps, segur que hauríem fet diferent. Però també estic convençut que hem après dels errors, i també hem de tenir clar quins van ser els principals encerts. El principal encert és l'enfocament de la nostra reivindicació des de la democràcia versus els que la neguen per tots els mitjans.

Un cop vist el gran resultat del referèndum, l'Estat espanyol podria haver intentat respondre-hi amb democràcia, però no ho va fer. Va optar per la venjança i va seguir la via repressiva. De fet, la va incrementar amb la detenció dels Jordis, la dissolució de les institucions democràtiques de Catalunya (el 155) i l'empresonament i l'exili del Govern legítim. Tot plegat sense oblidar el no parar d'accions contra el Parlament i el Govern que continuen fins avui, tot i les clares vic-

Foto: ACN

tòries de la majoria independentista el 21D i el 14F. Fins i tot l'Estat manté, des del 155, una constant campanya de mentides per intentar culpabilitzar l'independentisme de dividir la societat catalana.

La societat catalana ha estat des de sempre una societat democràtica, que ha defensat i lluitat per recuperar (durant la República, durant les diverses dictadures espanyoles, durant la Transició...) i defensar els fonaments d'una societat que basa la seva convivència en els processos i la defensa dels drets democràtics. Qui nega aquests drets (l'Estat) és qui trenca la nostra convivència.

Qui va lluitar per la Transició, per defensar la llengua durant la dictadura, pels drets dels treballadors i treballadores, per la República... Lluitava per drets democràtics, perquè no s'utilitzi la repressió per impedir la voluntat del poble i per tenir dret a decidir lliurement.

La repressió exercida per l'Estat des de la tardor del 2017 contra el poble de Catalunya, com a societat cívica, pacífica i democràtica, és una mostra clara de la voluntat unilateral de l'Estat de no escoltar ni respectar la societat catalana, des d'una posició de l'ús de la força i, per tant, de comportament antidemocràtic.

Ara tenim els cants de sirena de la taula de diàleg. Una taula on clarament ens han dit que no podem parlar ni d'amnistia ni d'autodeterminació i, fins i tot, que no té terminis, ni calendari clar, ni relators, ni mediadors, ni observadors... Potser cal ser clars... No és ni clara ni real la voluntat de diàleg per part de l'Estat. Ells imposen les seves condicions, una mostra més del comportament i imposició unilateral. Més aviat sembla una estratègia de l'Estat per dilatar el procés democràtic de l'independentisme, que així es vagi debilitant i, fins i tot, entrant en contradiccions. Amb un altre objectiu: fer creure a la comunitat internacional que el "problema català" s'ha resolt.

Catalunya seguim tenint la força de la raó en la nostra principal reivindicació, la democràcia. L'independentisme és un moviment democràtic, construït en la nostra tradició i cohesió com a societat, que basa la seva convivència en la tradició per la defensa de la democràcia. I per molta força, repressió i mentida que pugui exercir l'Estat, sempre hi serem, perquè no podem admetre ni deixarem que s'imposin comportaments antidemocràtics de l'Estat.

La base sòlida de la nostra convivència sobre els principis de la democràcia, el motiu i la força del moviment independentista, sempre hi serà, i més aviat que tard aconseguirem vèncer l'actitud repressiva i antidemocràtica de l'Estat.

Una de les estratègies que tenim l'independentisme és la denúncia constant d'aquesta repressió i enganys. El president Puigdemont és l'element més important que tenim en aquests moments, pel que representa, pel seu lideratge i pel reconeixement i respecte internacional que s'ha guanyat, sobretot en les opinions públiques. I com ha demostrat recentment, posa constantment en evidència les males arts de l'Estat espanyol i, fins i tot, les seves mentides al Tribunal Europeu.

Tenim un mandat i la raó democràtica, tenim el lideratge del president Puigdemont i tenim la força amb la qual vam fer realitat el referèndum de l'1 d'octubre. Quatre anys després, tot és possible. Només depèn de nosaltres.

Les millors perles

Un home s'emborratxa, desapareix i acaba unint-se a la seva pròpia recerca. Ha passat a Turquia, on Beyhan Mutlu, de 50 anys, va decidir donar un cop de mà als serveis d'emergència que buscaven un desaparegut, sense saber que era ell.

Mai no és massa tard. L'actor William Shatner, el capità Kirk de la sèrie *Star Trek*, anirà a l'espai de veritat als seus 90 anys gràcies al fundador d'Amazon, Jeff Bezos. Es convertirà en la persona més gran a fer un viatge espacial.

Segona vegada en pocs dies que destrueixen una joia arquitectònica de Barcelona. Aquest cop ha estat la Torre Paula Canalejo, un edifici modernista del barri del Putxet. També ho ha denunciat Marc Piquer, de Barcelona Singular.

Es fa una prova PCR i un test d'antígens i, al cap d'uns dies, li arriba una factura de 56.000 dòlars (uns 48.000 euros). Li ha passat a un empresari, Travis Warner, als Estats Units. On havia de ser, si no?

Tàrsila Galdon / ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

Josep Martí
Blanch

Fèlix
Riera

Jordi
Muñoz

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Montserrat
Tura

Marc
Cerdà

Gala
Pin

David
Fernández

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Economia de la passió o autoexplotació?

per Susana Pérez

Foto: Pexels

Internet ha portat noves formes de guanyar diners i nous camins cap a la realització professional. Les persones curioses, empàtiques, ambicioses i amb ganes de comunicar poden viure de les seves filies en l'entorn digital. Ibai Llanos ha trobat el camí explicant, per exemple, com jugar a videojocs o comentant partits de futbol a través del seu canal de Twitch. La catalana Aida Doménech, més coneguda com a Dulceida, ha fet el mateix en el sector de la moda a través d'Instagram.

Cada vegada és més freqüent sentir conceptes com *economia dels creadors* o *economia de la passió* per referir-se al fenomen de les persones que divulguen coneixements i generen prou ingressos per viure d'això. Algunes consultores han començat a quantificar el volum de mercat generat per aquests creadors apassionats. La companyia SignalFire, per exemple, diu que hi ha 50 milions de persones que obtenen ingressos a través de diferents plataformes socials com YouTube, Instagram, Snapchat, Twitch, Tiktok, Substack, Patreon, etc.

De fet, ser *youtuber* és la cinquena professió més desitjada pels nens i nenes espanyols d'entre 4 i 16 anys, segons la darrera enquesta "Què vols ser de gran?" elaborada per la consultora de recursos humans Adecco. Només està precedida per la de futbolista, metge, policia i professor. A les aules universitàries és fàcil trobar joves que desitgen ser el pròxim Ibai Llanos o la pròxima Dulceida. Però paral·lelament a l'*economia dels creadors* o a l'*economia de la passió* és urgent referir-se a altres termes menys sexys com, per exemple, l'*autoexplotació* o la *vida-treball*, adaptats magistralment a l'economia del segle XXI per la filòsofa Re-

medios Zafra en llibres com *El entusiasmo. Precariedad y trabajo creativo en la era digital*, premi Anagrama d'Assaig 2017.

Què passa amb tots aquests xavals que ho intenten però no ho aconsegueixen? Qui els torna les relacions d'amistat que no van tenir? I els estudis i els esports que es van perdre? En definitiva, qui dona veu a les frustracions aparellades a aquesta *economia de la passió*? Molts treballadors motivats i vocacionals, a qui els importa el capital simbòlic, estan disposats a contemplar el sou com una cosa secundària si la feina els agrada. En les indústries culturals, cada vegada és més freqüent que la feina es remuneri amb visibilitat en lloc de fer-ho amb diners.

Fins i tot les estrelles de l'*economia de la passió* paguen car el preu de la *vida-treball*. Tant Ibai Llanos com Dulceida han hagut d'aparcar en algun moment la seva trajectòria professional per tenir cura de la salut mental. La necessitat de generar contingut contínuament i d'estar sotmès constantment a l'impacte que aquest genera, ja sigui a través de quantes vegades es comparteix o quants m'agrada i comentaris rep, produeix elevades dosis d'estrès i d'ansietat.

Sovint ens pensem que som amos del nostre *treball-hobby*, però sense adonar-nos-en resultem ser esclaus d'un context laboral que ens anima a submergir-nos en una maquinària hiperproductiva per obtenir visibilitat. Fa anys que penso que l'autèntica revolució és fer cada dia la migdiada. Un dels aspectes clau per sobreviure avui dia és fixar els límits per no portar una *vida-treball*. Des d'aquí els animo a intentar-ho. Sort i felicitat.

“

Què passa amb tots aquests xavals que ho intenten però no ho aconsegueixen? Qui els torna les relacions d'amistat que no van tenir?

”

Flaixos

@ernestcahue: #LodeRedondo va de com triomfen els fantasmes egòlatres amb *piquito de oro* pel món. I especialment en aquest país.

@paucusi: Si t'ho pares a pensar, el 90% de les potencials tirades de canya de la teva vida depenen del correcte funcionament de quatre cables de Silicon Valley.

@adammajo: A la classe del meu nano (P5) avui triaven nom i havia de ser una paraula relacionada amb l'alimentació. Es diuen Thermomix.

BARCELONA MAI S'ATURA
**COMPRA A PROP.
 BÉ, BO I DE TOT.**

grup comunicació 21

**Línia vol ser un espai per a la conversa
 metropolitana serena i responsable**

Sis espais del districte, com el Centre Cívic Guinardó, el Centre Cívic Casa Grogia o el Casal Font d'en Fargues, acolliran diverses funcions gratuïtes i per a tots els públics de la desena edició del Barcelona Districte Cultural.

Ajornada l'arribada del Porta a Porta a Horta

» La decisió arriba després de la polèmica que hi ha a Sant Andreu
» El veïnat ho celebra: "Ha donat problemes a altres barris"

RESIDUS ▶ La implementació del sistema de gestió de residus Porta a Porta no arribarà al barri d'Horta quan estava previst, tal com ja es va poder intuir fa uns mesos. El líder del PSC a l'Ajuntament i primer tinent d'alcaldia, Jaume Collboni, va anunciar el passat dilluns 4 d'octubre en una roda de premsa que el consistori esperarà a tenir resultats de la segona fase del Porta a Porta a Sant Andreu —que d'altra banda ara també s'ajornarà—, on el sistema es va posar en marxa a finals del passat maig i ha despertat nombroses queixes veïnals.

Les paraules de Collboni signifiquen que el Porta a Porta no es començarà a aplicar a Horta aquesta tardor, tal com en un primer moment estava previst. A més, Collboni va fer aquest anunci quan el responsable de la qüestió és el regidor de Barcelona En Comú d'Emergència Climàtica i Transició Ecològica, Eloi Badia.

L'aplicació del sistema estava prevista per aquesta tardor. Foto: Ajuntament

Per part seva, el líder d'ERC a l'Ajuntament, Ernest Maragall, va criticar aquest gir de guió per part del govern municipal. Des del seu punt de vista, l'ajornament del Porta a Porta a Horta és "el reconeixement explícit del fracàs a Sant Andreu". També es van mostrar crítics amb el govern municipal des de Junts per Catalunya.

A FAVOR DE L'AJORNAMENT

Des de l'Associació de Veïns d'Horta, per la seva banda, valoren "positivament" aquest ajornament. "Ens inquietava que el sistema no funcionés a Horta després dels problemes que ha provocat a altres barris", afirma el president de l'entitat veïnal, Mokhtar Ayouni.

Montbau i Horta: els dos barris vestits de Festa Major

TRADICIÓ ▶ El barri de Montbau ha estat gairebé dues setmanes celebrant la seva Festa Major. Fins al 10 d'octubre, els racons del barri es van omplir d'una àmplia varietat d'actes que van fer que la Festa Major fos una festa de veritat: mostres de cultura popular, espectacles infantils i un altre de màgia per als més grans, concerts o un espectacle pirotècnic terrestre com a cloenda de l'esdeveniment tradicional.

LA FESTA D'HORTA

El barri contigu a Montbau, Horta, també es va vestir de Festa Major entre el passat 10 i 19 de setembre. Diverses entitats de la zona com els Lluïsos d'Horta, l'Art d'Horta o els Diables d'Horta, van organitzar o col·laborar en diverses activitats que van omplir de teatre, foc o art els carrers d'un barri que, com molts altres de la ciutat, trobava a faltar el caliu de les festes.

Foto: Twitter (@JuntsXCatHG)

Expropien vuit finques més del passatge de Sigüenza

HABITATGE ▶ L'Ajuntament va començar el passat 21 de setembre l'expropiació de vuit finques més del passatge de Sigüenza: les dels números 89, 91, 101, 103, 105, 107, 109 i 111-113, on hi ha 71 persones empadronades i on s'han vist afectats un total de 24 habitatges i un local per problemes estructurals. Aquesta acció és part del Pla general metropolità (PGM), que vol enderrocar les finques per construir-hi habitatges públics.

Les noves expropiacions se sumen a les tres ja fetes el passat

agost, que després van donar pas als enderrocaments dels números 93, 95 i 97-99.

PROBLEMES ESTRUCTURALS

Aquestes finques de Sigüenza tenen problemes estructurals, tal com es va veure l'agost de l'any passat, quan es va desallotjar el número 95, i el juliol d'aquest any, quan es van desallotjar les finques del carrer Sigüenza 91 i dels números 91 i 101 del mateix passatge. Després de les darreres vuit expropiacions, quedaran onze expropiacions més.

10 anys de trobades veïnals al Casal Font d'en Fargues

L'edifici on es troba el casal és del 1928. Foto: Twitter (@casal_acff)

EQUIPAMENTS ▶ El Casal Font d'en Fargues compleix deu anys aquest curs. L'equipament públic està situat a l'edifici Font d'en Fargues del 1928. En aquests moments, el casal és molt més que un equipament públic i, tal com diu el seu compte de Twitter, és "un espai de convivència de les entitats i grups del barri". També és, tal com afegeix, "un lloc per teixir xarxes". Per als veïns, és a més, segons indica l'espai web del casal, "un espai de trobada, de tallers, de formacions socials i

culturals, d'activitats o d'actes de celebració".

REIVINDICACIÓ VEÏNAL

Abans que l'Ajuntament adquirís l'edifici del casal l'any 2008, com a resposta a una reivindicació veïnal, feia anys que molts veïns del barri feien activitats a l'espai. El desembre del 2011, el Casal de la Font d'en Fargues va tornar a obrir les portes per fer el que millor sap fer: ser un punt d'intercanvi entre veïns i veïnes i enfortir el teixit veïnal del barri.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

**Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.**

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
Innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els recoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

Queralt Lahoz és un dels referents de la cultura nascuda en una ciutat de l'extraradi metropolità. Foto: Say It Loud

Un exercici ràpid per començar: pensa en un grup de música català. En una artista catalana. En un escriptor català. En una directora de cinema de Catalunya. Ja ho tens? És molt probable que pel teu cap hagin passat bandes de pop o de rock com Manel, Mishima o Els Catarres. Escriptors com Jaume Cabré, Marta Orriols o Quim Monzó. Directors com Isona Pasola o Ventura Pons. Certament, tots aquests són artistes reputats, però només representen una part del nostre país. Una part allunyada dels barris més humils de la metròpoli, situats en ciutats com Cornellà, Santa Coloma o l'Hospitalet, i que des de fa temps s'han convertit en un planter de joves creadors.

Tornem a jugar: pensa de nou. Ara, però, en un artista nascut en una ciutat de la regió metropolitana que no sigui Barcelona. Indefectiblement, segur que et ve al cap Rosalía, que es va criar a Sant Esteve Sesrovires i que sempre ha fet bandera dels seus orígens humils i de la seva vinculació amb el Baix Llobregat. La fama de la cantant és molt superior a la de qualsevol dels artistes anomenats més amunt.

També és més conegut el Morad, el fenomen musical de moda de l'Hospitalet de Llobregat, el vídeo més vist del qual arriba als 35 milions de visites a YouTube. Fins i tot un artista com Beny Jr., un total desconegut a la secció cultural del Telenotícies de TV3, té temes amb més reproduccions a Spotify que la cançó més escoltada de Lluís Llach i més seguidors que Manel. O encara més increïble: Ghetto Boy, un jove de Sant Celoni que treballa de mosso de magatzem, té cançons a les xarxes que arriben al milió de visites. Això sí, només guanya 300 euros per aquest nombre ingent de reproduccions: és l'economia de plataformes.

INVISIBILITZACIÓ

Com pot ser que artistes amb milers i milions de seguidors no tinguin cabuda en els mitjans generalistes? "Les músiques perifèriques tenien un tap en part produït per la mirada racista i classista dels mitjans", explica el periodista especialitzat en música Nando Cruz. "Ho tenien complicat per arribar al *mainstream*, però les xarxes han fet que sorgeixin", reflexiona. Segons el seu parer, la indústria musical i el sector de la comunicació estan dirigits per les classes mitjanes i altes, que menyspreen aquesta cultura perifèrica. Així, els periodistes que viuen o han nascut a barris com l'Eixample o Gràcia no posen el focus en les ciutats metropolitanes. "Cobreixen concerts d'artistes que parlen dels petits detalls de la vida i no pas de músics que tracten els problemes socials", diu Cruz.

En aquest sentit, la rapera Lil Russia, nascuda a Montcada Bifurcació, explica que ella va ini-

Orgullosament de la metròpoli

Tot i que els mitjans de comunicació generalistes no en fan gaire cas, els artistes de les ciutats de l'extraradi metropolità estan cada cop més presents a la vida cultural catalana gràcies a les xarxes socials. Parlem amb algunes de les veus joves nascudes a ciutats com Montcada, Santa Coloma o Cornellà.

ciar-se en la música fent cançons amb bases instrumentals que trobava per internet, però no va començar a tenir cert èxit fins temps després. "Per fer-te un lloc has de venir a Barcelona a conèixer gent, perquè a Montcada és impossible. No hi ha xarxa i la música urbana és zero", diu ara que té tres discos al mercat.

Les distàncies que separen Montcada de Barcelona són infimes des d'un punt de vista geogràfic, però com diu Lil Russia,

poden ser enormes i significar la diferència entre tirar endavant la teva carrera o no fer-ho. Són els mateixos abismes dels quals parla Carol Rodríguez. Aquesta directora de cinema és, juntament amb la seva germana, autora de la pel·lícula *Chavalas*, un retrat de quatre amigues que viuen al barri obrer de Sant Ildefons, a Cornellà. "Quan vaig arribar a la universitat era el primer cop que sortia del barri... Va ser com un xoc cultural, perquè em vaig bar-

rejar amb gent que no era de la meua ciutat i no n'hi havia gaire que tingués pares migrants i que no fossin llicenciats", explica. "La igualtat no és real, i en el cas de les dones de classe obrera el sastre de vidre és clar", afirma.

Amb matisos, Queralt Lahoz, una cantant originària del barri de les Oliveres de Santa Coloma de Gramenet, també relata les barres per viure de la música: "Dedicar-te al que t'agrada és difícil quan no tens recursos eco-

nòmics... Evidentment, jo no soc de Sarrià o de Gràcia, però sento que per venir de l'extraradi no ho he tingut tan difícil. He lluitat".

ESTIGMA

De vegades, la barrera invisible entre certs barris i el centre metropolità s'expressa amb indiferència. En altres ocasions, la relació entre aquests dos mons és més agressiva. "Des de fora hi ha una mica el clíxé de gueto. Es pensa que venim d'un lloc violent i in-

El fenomen Morad

● Ja no es pot dir que el Morad sigui un fenomen inesperat. Cada cop que publica un vídeo a les xarxes té milions de visites, i el seu darrer concert va ser a l'Estadi Olímpic, la Meca de la música en directe a Barcelona, on han actuat Bruce Springsteen o Madonna. El cantant de 22 anys, nascut al barri de la Florida de l'Hospitalet en el si d'una família d'origen marroquí, va iniciar la seva carrera amb 14 anys. Aleshores enviava als amics les seves cançons per WhatsApp. Un dia que acompanyava a l'estudi de gravació Beny Jr., un altre cantant amb milions

adreçada a uns col·lectius que són majoritaris, tot i que no apareixen a la televisió", diu Cruz. "Hi ha molta més gent de classe empobrida que de classe alta. Gent que no té feina i que no pot pagar l'entrada del Primavera Sound", afegeix.

En aquest sentit, el cantant, que rep el sobrenom d'M.D.L.R. –que en francès significa *Mec De La Rue* (noi del carrer)–, ha sabut tocar les tecles adequades per connectar amb els joves que, com ell, han nascut a barris perifèrics, siguin de Sant Adrià o de Cornellà. Els ha fet sentir orgull o, com diu en una

El Morad, que acumula 415 milions de visites als seus vídeos de YouTube, ha sabut connectar amb la joventut de l'extraradi metropolitana com ningú

de seguidors, va decidir provar sort i enregistrar els seus temes. Anys després, el resultat són 415 milions de reproduccions a YouTube o una actuació privada a casa de l'influencer espanyol més famós, Ibai Llanos.

"No és un brot d'ara, el problema és que els mitjans anem anys enrere", afirma el periodista especialitzat en música Nando Cruz. Per què té tant èxit? Per què no se'n parla? Potser la clau es troba en un panorama musical a anys llum dels artistes que viuen en indrets com la Florida, el barri amb més densitat de població de tota la Unió Europea i amb una de les rendes mitjanes més baixes de Catalunya. "La música del Morad està

cançó, els ha fet saber que viuen "entre chicos pobres, pero no pobrecitos".

Les seves lletres parlen del barri, de la família i de l'amistat, de l'odi a la policia i de les identificacions per perfil ètnic i social. En els seus vídeos, gairebé sempre enregistrats a la Florida entre blocs de ciment, és freqüent veure-hi molts nens: una clara mostra del sentiment de comunitat que enarborava. "Potser és l'artista dels migrants, dels eternament exclosos, la veritable majoria silenciosa", reflexiona Nando Cruz. Vist així, té sentit que en els seus concerts apareguin banderes colombianes, libaneses o marroquines. A quants concerts de Manel hi ha gent amb banderes?

segur", assenyala Lil Russia. "Tenia amics que em deien que, si venien a Cornellà, els robarien el mòbil", recorda Carol Rodríguez.

En cert sentit, aquests estereotips poden explicar-se per la mirada despectiva envers la pobresa que perviu a la nostra societat. Els barris metropolitans dels quals sorgeixen molts artistes són sovint les zones més empobrides de Catalunya. En xifres es veu més de pressa. Sant Ildefons: la renda mitjana anual per habitant no supera els 9.000 euros. Les Oliveres: tampoc supera els 9.000 euros. Montcada Bifurcació: un altre cop no supera els 9.000 euros. Sarrià: voreja els 30.000 euros. Gràcia: al voltant del 16.000. L'Eixample: 20.000. Els primers "són barris on el lloguer és barat i on les administracions no inverteixen, però on tothom intenta guanyar-se la vida", considera Lil Russia.

ROMANTITZACIÓ

Invisibilitzar, estigmatitzar i encara un darrer perill al qual s'enfronten els artistes de la metròpoli: la romantització. És a dir, el procés pel qual els mitjans i les classes benestants enalteixen la vida als barris humils sense tenir una postura crítica envers el que s'hi

viu. "La música feta des de l'extraradi quan volen la invisibilitzen i quan no la romantitzen. Els aros d'or molen, però la droga no", diu Lil Russia. Queralt Lahoz ho explica en altres termes quan afirma que "qui parla de carrer no és tant de carrer com diu". "Qui ha viscut el carrer no vol viure-hi, vol tenir un bon sou. Comprar una casa a la seva mare", remata.

Segons explica el periodista Nando Cruz, aquesta romantització es produeix perquè els mitjans de comunicació estan dirigits, escrits i fins i tot adreçats a un perfil social molt concret, i tot el que escapa d'aquest perfil social els és aliè. "És una mirada des de la distància i no des de la vivència", considera.

La vida als barris perifèrics no és una bassa d'oli i, per això, molts artistes que hi han nascut acaben marxant cap a altres indrets del centre metropolità amb el sentiment de contradicció que això els genera. En una xerrada a l'Espai La Figa de l'Hospitalet emmarcada en el cicle *Narratives perifèriques*, l'escriptor de Sant Adrià Javier Pérez Andújar ho resumia així: "Per poder ser jo, tot el que necessitava era a fora del barri". En el mateix esdeveniment, Anna Pacheco, escriptora

"Està demostrat per musicòlegs que als espais més humils és on hi ha més art, perquè la gent se sent al marge de la cultura oficial, no té por i arrisca més"

"Qui parla de carrer no és tant de carrer com diu, perquè qui ha viscut el carrer en realitat no vol viure-hi; vol tenir un bon sou i comprar una casa a la seva mare"

del llibre *Listas, guapas, limpias*, en el qual una noia de classe obrera entra en contacte amb les classes adinerades de Barcelona, reconeixia que viure a fora del barri provoca sentiments de difícil gestió: "Jo ho porto amb cert sentiment de culpa. De vegades tinc ànsies de tornar amb els meus amics del barri, perquè em donen una sensació de refugi absolut. Un dia penso una cosa i l'endemà en penso una de diferent". Al cap i a la fi, potser la postura més comuna és la que descriu Lil Russia: "La relació amb el barri va de l'amor a l'odi".

ORGULL METROPOLITÀ

Ni estigma, ni invisibilització ni romantització. Quan tot el soroll que això genera s'apaga, els artistes metropolitans acaben sentint el mateix: l'orgull envers el lloc on han nascut. "Pots estar orgullosa dels teus orígens, això sí, perquè jo, per exemple, al meu barri he conegut gent treballadora, humil i honesta que lluita perquè no desnonin els seus veïns", explica Queralt Lahoz per afegir que és una manera de viure que no ha vist en "les classes beneficiades".

Aquest sentiment pot tardar anys a sorgir o no fer-ho mai. Ca-

rol Rodríguez explica que de vegades s'avergonyia de ser d'on era, però que amb el temps la vergonya va convertir-se en orgull. "A la plaça Catalunya de Cornellà hi ha una energia molt especial", diu la directora. "Jo volia fugir de les visions típiques que es tenen... Volia fer un *Girls* al meu barri i no a l'Eixample o a Gràcia. Un *Girls* de Cornellà, i per això la pel·lícula es titula *Chavalas*", afirma referint-se a la sèrie estatunidenca que narra la vida de quatre noies de classe mitjana-alta de Nova York.

És que si parlem de cultura, potser les ciutats metropolitanes són més que necessàries i tenen motius per a l'orgull. "Crec, i està demostrat per musicòlegs, que als espais més humils és on hi ha més cultura. Espais on la gent se sent al marge de la cultura oficial i arrisca més. No té por de la cultura generalista", diu Nando Cruz. Queralt Lahoz ho representa a la perfecció: "Jo no soc salsera, ni jazzera ni rapera. Abraço tots aquests estils perquè soc una dona sense etiquetes".

Un reportatge d'Albert Alexandre

Disturbis | Les entitats demanen "tolerància zero"

Associacions d'hostaleria, restauració i comerç han exigint a l'Ajuntament "tolerància zero" amb els disturbis que es van produir a finals de setembre a la ciutat. Les entitats lamenten que els actes vandàlics i incívics "ja no són puntuals".

Salt endavant del comerç: en marxa el BCNMarket

DIGITALITZACIÓ ▶ La ciutat té en marxa des del 4 d'octubre una nova plataforma en línia que vol ser el gran aparador dels establiments comercials de la ciutat, el BCNMarket (*bcnmarket.barcelona*).

De moment ja formen part de la plataforma uns 2.500 establiments, que d'aquesta manera tindran una nova eina per combatre amb els grans competidors de la venda electrònica. "El nostre objectiu és que sigui l'Amazon dels comerços de la ciutat i sigui líder com més aviat millor", afirma el tinent d'alcaldia d'Economia de l'Ajuntament, Jaume Collboni. La plataforma l'impulsen conjuntament el consistori i Barnacom, l'entitat que agrupa els eixos comercials de la ciutat que formen part de Barcelona Comerç i Barcelona Oberta.

Així doncs, aquesta eina digital permetrà als comerços donar-se a conèixer i vendre online els seus productes i serveis. "BCNmarket és tot allò que el comerç de proximitat havia re-

La campanya Bonus Consum es pot fer servir al BCNMarket. Foto: Ajuntament

clamat en més d'una ocasió. Una oportunitat digital en forma de gran aparador comercial de la ciutat, on cadascun dels comerços disposem del nostre propi espai per relacionar-nos amb els nostres clients com nosaltres vulguem", diu Salva Vendrell, el president de Barnacom i de Barcelona Comerç.

BONUS CONSUM

D'altra banda, aprofitant l'estrena de la nova plataforma digital, s'ha presentat la nova campanya 'Bonus Consum' per potenciar el consum local a través de la mateixa BCNMarket. Es tracta d'un bonus per valor de 20 euros que la ciutadania podrà fer servir, dels quals el consistori en posa 10.

Aprovada l'ordenança que posarà ordre a les terrasses

TERRASSES ▶ La Comissió d'Urbanisme de l'Ajuntament va aprovar inicialment a mitjans de setembre la modificació de l'ordenança de terrasses per regularitzar les ampliacions fetes durant la pandèmia.

L'objectiu és regular les ubicacions de taules i cadires, que s'han posat a xamfrans o carrils de circulació, per fer-les definitives. Es tracta d'uns canvis que afectaran els més de 1.500 establiments als quals l'Ajuntament ha cedit, des del maig

del 2020, espais en la calçada com a resposta a la crisi provocada pel coronavirus.

La modificació de l'ordenança va tirar endavant amb el vot a favor del govern municipal (BComú i PSC), Ciutadans i PP i les abstencions d'ERC i JxCat. La tinenta d'alcaldia d'Urbanisme, Janet Sanz, va dir que d'aquesta manera es podrà començar la retirada dels blocs de formigó que tantes crítiques han despertat entre la ciutadania i l'oposició.

Amb la pandèmia les terrasses s'han ampliat. Foto: Carola López/ACN

GERMANS
HOMS
DES DE 1852

LLOGA 3 DIES I PAGA'N NOMÉS 2

Tarifa caps de setmana

Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

DIY
D'HOMS

DO IT YOURSELF, FES-HO TU MATEIX!

3x2

CAP DE SETMANA

BDC

BARCELONA DISTRICTE CULTURAL

**El circuit cultural
als barris**

10^a
edició

Entrada gratuïta

Reserva prèvia a districtecultural.barcelona

   #BcnDCultural

OCTUBRE-DESEMBRE 2021

 **BARCELONA
CULTURA**

Ajuntament de
Barcelona

**OXIGEN PER
A L'ÍNDIA**

**NECESSITEM EL TEU
SUPORT PER ACONSEGUIR
UN GENERADOR D'OXIGEN.**

Aquesta pandèmia no acaba
fins que tothom estigui fora
de perill.

DONA

fundacionvicenteferrer.org

900 111 300

VicenteFerrer

Transforma la societat en humanitat

#SOSCovidIndia

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Barcelona rep el Premi Nacional de Comerç Interior

Foto: Ajuntament

què entrin al sector del comerç de proximitat i possibilitin el relleu generacional. Pel que fa a aquest últim objectiu, el consistori ha creat una línia d'assessorament perquè els menors de 35 anys impulsin les

El guardó valora l'aposta per posar en marxa accions per impulsar el comerç de proximitat

seves idees de negoci, a més de reservar una partida de 10 milions d'euros que estan destinats a sis fons de capital risc privats per impulsar empreses emergents i innovadores.

En el cas de la renovació i posada al dia dels mercats municipals, el pla contempla el desplegament d'infraestructures de comunicacions, la instal·lació de càmeres i sensors d'aforament, una eina de gestió d'incidències i l'extensió d'una xarxa de pantalles i d'armariets per recollir les comandes.

MÉS PREMIS

Per altra banda, el Ministeri també ha concedit el Premi Nacional de Comerç a la botiga Santa Eulàlia, ubicada al passeig de Gràcia. Un guardó que està dotat amb 15.000 euros.

Guardó

L'Ajuntament de Barcelona ha rebut el Premi Nacional de Comerç Interior 2021 de mans del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme.

El guardó reconeix la tasca de la ciutat en la recuperació i l'impuls del comerç de proximitat, una iniciativa recollida en el Pla de renovació urbana. Entre altres, aquest planejament recull actuacions com

ara *Barcelona mai s'atura*, un programa destinat a la reactivació de l'economia local que contempla una inversió de 87 milions d'euros per tirar endavant 82 mesures de xoc per fer front als efectes de la pandèmia.

IMPULSANT EL COMERÇ

En aquesta línia actua també el Pla estratègic de mercats 2015-2025, un programa que busca principalment el desenvolupa-

ment de les noves tecnologies relacionades amb els mercats municipals.

Amb tot, el Pla de renovació urbana es vertebrava en quatre eixos fonamentals: la digitalització del petit comerç a través de subvencions per a la formació, la modernització dels mercats municipals, promoure l'ocupació de locals comercials –amb subvencions del 80% per a projectes que ocupin locals a peu de carrer– i implementar accions de suport a joves emprenedors per-

El comerç de Sant Antoni recupera el volum de vendes d'abans de la pandèmia

Reactivació

El consum privat a Sant Antoni s'està recuperant a un ritme superior que a la resta de barris de la ciutat. Segons xifres recollides a tota Barcelona per l'Oficina Municipal de Dades (OMD) a partir de l'ús de targetes de crèdit i dèbit a les botigues, entre els mesos de març i juny d'enguany la despesa mitjana a Sant Antoni va superar en un 2,3% la de la resta de la ciutat. En el cas de les transaccions, la diferència arriba fins al 16,4%.

Des de l'Ajuntament defensen que la implantació d'una superilla en aquest barri de l'Eixample ha estat positiu per impulsar-hi les compres. En aquest sentit, el con-

sistori ho constata a partir de la presentació d'una enquesta sobre el terreny, en la qual es va preguntar a 33 persones sobre la transformació urbana de l'entorn del mercat. Doncs bé, gairebé 3 de cada 4 –un 72% en concret– considera que els canvis conviden a comprar-hi.

Per altra banda, segons dades d'un estudi de l'Agència de Salut Pública de Barcelona (ASPB), les persones que van entrevistar qualifiquen la superilla amb una nota d'entre 8 i 10, alhora que valoren que hi ha més tranquil·litat, seguretat i satisfacció en el veïnat, més descans i més socialització. Aquest mateix estudi, destaquen des de l'Ajuntament, registra també una millora de l'aire amb un descens de diversos gasos contaminants a l'atmosfera.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Visites, tallers i Scape Rooms per redescobrir els mercats

Educació

Els programes educatius dels mercats de Barcelona s'han reprès amb l'inici del nou curs escolar. L'Institut de Mercats Municipals de Barcelona (IMMB) proposa visites a les parades, projectes d'aprenentatge i serveis destinats a grans i petits, i fins i tot un joc d'habilitat mental que està triomfant arreu del país, malgrat les restriccions de l'últim any que n'han limitat l'expansió: un Scape Room.

Pel que fa a aquesta última iniciativa, l'IMMB proposa un repte als més petits, que hauran de recórrer els diferents mercats de Barcelona amb una missió molt clara: trobar l'únic rellotge que encara funciona als mercats i evitar el caos. Es tracta, això sí, d'una activitat virtual destinada a infants

d'entre 7 i 9 anys i a la qual es pot accedir a través del web de l'IMMB.

Per altra banda, les visites als mercats es reprenen a partir del programa *Menjo sa i sostenible, de mercat*, tot un clàssic dels mercats de la ciutat que enguany fa 12 anys que està en marxa. Consisteix en visites de grups d'infants als mercats per tal d'acostar-los a una alimentació saludable basada en els productes de proximitat que es poden trobar a les parades dels comerciants. Alhora, els petits es familiaritzen amb els productes de mercat, fet que ajuda a crear una imatge positiva d'aquests equipaments com a espais on anar a fer la compra.

Les activitats proposades durant les visites consisteixen des d'un conte explicat als menuts fins a l'elaboració de menús sans o aprendre a elaborar una llista de la compra.

Tanmateix, els més petits no són els únics que podran conèixer a fons els mercats, ja que també han tornat els projectes d'aprenentatge i servei (ApS), adreçats a estudiants d'ESO i Batxillerat i que es divideixen en dos: *Mercats per la porta gran*, dedicat als més adults, i *Menja't el món*, destinat a persones que acabin d'arribar a la ciutat.

INTEGRACIÓ

Aquests projectes, que es porten a terme en col·laboració amb les diferents entitats dels barris, tenen com a objectiu que els joves detectin les necessitats dels nouvinguts i generin un servei que respongui a ells, convertint els mercats, d'aquesta manera, en un espai d'inclusió i connexió dins dels districtes. L'IMMB promou aquesta activitat des de fa un parell d'anys.

EN PRIMERA PERSONA

“El nostre veí és el nostre client; estem al seu costat”

Pròsper Puig

Cansaladeria Puig
(Eix Sant Andreu)

Pròsper Puig és el continuador d'una nissaga de carnisers que van arrencar el negoci el 1957. Una botiga que, tanmateix, té arrels en un comerç familiar de principis del segle XX. I és que la proximitat i el tracte cara a cara amb els clients són els lemes de Puig.

Què és el que més valora un client?

El nostre client és el nostre veí. Nosaltres transcendim l'activitat econòmica. Nosaltres sí que fem comerç de proximitat. Allò de la ciutat dels 15 minuts que ara està tan de moda, nosaltres ho hem portat a la pràctica sempre. La gent es desplaça caminant i ens porta el seu cabàs. Som una continuïtat de la comunitat.

És això el que fa destacar els petits comerços per sobre de les grans superfícies?

Miri, durant la pandèmia hem fet molta feina d'acompanyament de la gent, quan necessitaven qualsevol servei o producte. Hem estat al seu costat en aquells moments. Perquè nosaltres vivim del nostre client. Per tot plegat, faria una crida als consumidors perquè valorin cada euro que es gasten, on se'l gasten i quin retorn social té.

Quins avantatges té per a una botiga com la seva formar part d'un eix comercial?

Des de l'eix hem pogut oferir serveis als nostres associats que en solitari no haguessin pogut aconseguir. Formar part d'un eix ja transcendeix la dinamització.

Foto: Ajuntament

El mercat de la Mercè celebra 60 anys amb una exposició fotogràfica

Foto: Ajuntament

Memòria

Sis dècades de vida donen per a molts moments. Alguns d'inoblidables, altres de pitjors, però sempre amb l'energia que caracteritza els paradistes dels mercats de la ciutat. Aquesta és l'edat del Mercat de la Mercè, que celebra el seu seixantè aniversari amb una mostra de fotografies històriques.

L'exposició està ubicada a les instal·lacions del mercat i exhibeix instantànies de la façana, a més de plànols originals de la instal·lació. També, és clar, mostra fotografies dels anys 60 i, a més, documentació de l'època que ajuda a entendre la trajectòria d'aquest equipament de barri. La mostra es completa amb l'escrit d'un paradista que ex-

plica la seva trajectòria al mercat i que dona una idea de la seva història.

L'exposició es pot visitar en horari de mercat. Els dilluns, dimarts i dimecres, de set del matí a dues del migdia. Els dijous, de set del matí a dues del migdia, i de cinc de la tarda a vuit del vespre. Els divendres estarà disponible per ser visitada de set del matí a vuit del vespre, mentre que els dissabtes l'horari és de set del matí a tres de la tarda.

El Mercat de la Mercè es va inaugurar el 19 de març del 1961, tot i que no va entrar en funcionament fins al 8 d'abril d'aquell mateix any. Es va edificar a sobre dels terrenys de l'antiga masia de Can Basté, al bell mig del camí que anava d'Horta a Sant Andreu. És el segon mercat que es va construir al districte de Nou Barris.

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Història sota les estrelles al centenari Observatori Fabra

SARRIÀ – SANT GERVASI/ L'Observatori Fabra és història viva de Barcelona. Aquestes instal·lacions –ubicades en plena serra de Collserola, sota la muntanya del Tibidabo– pertanyen a la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona i van ser inaugurades el 1904 en presència del rei Alfons XIII. La seva trajectòria centenària el converteix en un dels observatoris en actiu més antics del món i en una parada obligada per als amants de l'astronomia.

El seu nom prové de Camil Fabra i Fontanills, marquès d'Alcella, un industrial i polític barceloní que va donar una suma important de diners per a la realització d'un projecte que, en un primer moment, només tenia en compte dos àmbits d'investigació: l'astronòmic i el meteorològic. Amb els anys també s'hi va afegir l'estudi

Les visites permeten observar directament la Lluna, Júpiter o Mart com fa un segle, amb un telescopi que data de 1904

de l'activitat sísmica de la zona, per la seva ubicació estratègica.

Actualment, l'observatori se centra en la recollida i l'anàlisi de dades, des de terratrèmols i altres moviments de terra fins a fotografies de petits asteroides. També s'organitzen diferents cursos i es participa en

Foto: Ajuntament

programes científics internacionals. Tanmateix, la gran atracció d'aquestes instal·lacions són les visites guiades, una experiència inoblidable que inclou observacions directes de la Lluna, Júpiter, Saturn o Mart –segons l'època de l'any– i on fins i tot es pot sopar sota les estrelles. En aquest sentit, les observacions es continuen fent com fa un segle, és a dir, amb el telescopi refractor gegantí, que data de 1904. Per

acabar de posar la cirereta al pastís, les visites conclouen amb una petita ruta botànica pels jardins que envolten l'espai, on es poden contemplar pins, avets, xiprers, alzines i boixos, mimoses, llorers i llentiscles i moltes altres espècies.

L'Observatori Fabra ha rebut diverses distincions durant els anys, entre les quals destaquen la placa Narcís Monturiol de la Generalitat de Catalunya i la Medalla d'Or

de la Ciutat que atorga l'Ajuntament de Barcelona. L'any 2014, l'European Physical Society (EPS) va concedir a l'Observatori Fabra la distinció d'Historic Site (lloc històric) pel descobriment de l'atmosfera de Tità (entre altres descobriments) i per les seves sèries centenàries (meteorològica i sísmica). L'Observatori Fabra ha estat el primer centre a Espanya a rebre aquesta distinció de l'EPS.

Una pedrera romana que ens recorda com es va proveir la ciutat per créixer

SANTS – MONTJUÏC/ La muntanya de Montjuïc ha proveït la matèria primera per aixecar edificis, escultures i monuments a Barcelona des de l'època romana. Les característiques de la seva pedra –un material compacte i resistent de coloracions blanques, vinoses o violàcies– la van convertir al llarg dels anys en el millor ingredient per consolidar l'imparable creixement de la ciutat.

Un dels testimonis d'aquesta activitat el trobem al carrer dels Ferrocarrils Catalans, on es va localitzar un dels primers punts d'extracció del gres de Montjuïc. En aquest lloc es poden veure, esglaonats en el vessant, els negatius que han quedat de l'extracció dels grans blocs de pedra, així com el repicat per preparar les cares dels carreus. La principal hipòtesi és que aquests blocs de pedra es van traslladar des d'aquest punt per mar a l'altre costat de Montjuïc, on hi ha el nucli històric de la ciutat.

Fins al segle XX es van anar obrint altres pedreres a un costat i a l'altre de la muntanya per obtenir matèria primera que després s'utilitzava per bastir la ciutat en muralles i cases i per a molts dels elements escultòrics.

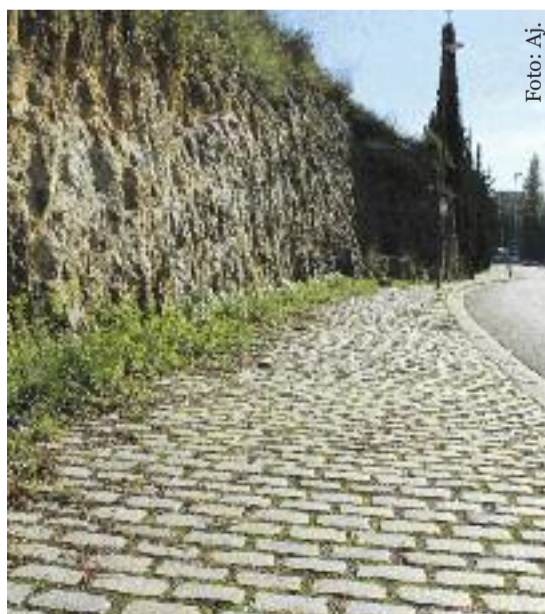

Foto: Aj.

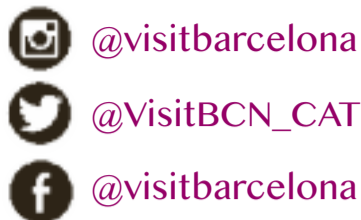
Una joia noucentista: la Casa Rosa Alemany

GRÀCIA/ La Casa Rosa Alemany és la porta d'entrada a l'avinguda de la República Argentina. Aquest edifici d'estil noucentista situat al número 6 i projectat el 1928 destaca per les tribunes de fusta ricament treballades i capriciosament disposades que canvien la seva distribució a mesura que s'eleva l'estructura pis a pis.

Considerada una de les petites joies arquitectòniques del districte, la casa Rosa Alemany compta amb una segona façana que dona a la Riera de Vallcarca.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

Viatja a la Barcelona del segle XIX des del cementiri del Poblenou

Foto: Ajuntament

SANT MARTÍ Un autèntic viatge en el temps. Aquesta és la sensació que transmet passejar pel cementiri del Poblenou, un espai d'estil neoclàssic capaç de transportar-te durant uns instants a la Barcelona del segle XIX.

Amb dos segles d'història, aquest cementiri va ser el primer a construir-se –dos cops– als afores de la ciutat. Les instal·lacions actuals segueixen un projecte de l'arquitecte italià Antonio Ginesi i es van inaugurar el 1819, després que el cementiri primigeni fos destruït durant la guerra del Francès. La seva llarga trajectòria converteix aquest espai en un veritable museu a l'aire lliure: els pan-teons monumentals, les escultures de marbre, l'organització de l'espai i la decoració del recinte són obra d'alguns dels millors escultors i arquitectes del segle XIX.

Només traspasar la porta d'entrada al cementiri situada a l'avinguda d'Icària, el visitant es troba amb un primer espai d'estil profundament neoclàssic i que s'estructura simètricament a partir de dos carrers que s'entrecreuen i configuren quatre illes. A la cruïlla entre aquestes dues artèries del cementiri s'hi va decidir col·locar un monument dedicat a les víctimes de l'epidèmia de febre groga de l'any 1821, que va tenir lloc poc després de la inauguració.

EL CEMENTIRI DELS PODEROSOS

Si el primer espai seguia els dissenys de l'italià Antonio Ginesi, l'any 1849 es va apostar per encarregar a l'arquitecte Joan Nolla la creació d'una segona zona diferenciada amb l'objectiu de destinar-la exclusivament a les famílies

benestants de la zona. En aquesta espècie de nou departament dins del mateix cementiri hi ha enterrats els membres d'algunes de les sagues familiars més poderoses de tota la ciutat de Barcelona. Els passadissos estan farcits de nombroses i valuoses escultures de la segona meitat del segle XIX, majoritàriament d'estil neoclàssic, però també algunes de modernistes i eclèctiques.

MESURES PER LA PANDÈMIA

El cementiri del Poblenou ha hagut d'aplicar diverses mesures de seguretat pel context sanitari actual a causa de la pandèmia del coronavirus. Entre altres, els serveis d'incineració i les cerimònies de comiat en espais tancats del recinte han vist reduït l'aforament total permès a la meitat.

Les Corts

Un supervivent neoromànic a Sant Ramon

L'església de Sant Ramon Nonat és una de les parròquies amb més encant de Barcelona. Situada al barri de la Maternitat i Sant Ramon, aquest edifici d'estil neoromànic construït el 1924 és un testimoni més dels horrors de la guerra, ja que va ser cremat el juliol del 1936.

Les raons de la construcció inicial de l'església cal buscar-les en la forta immigració i el creixement que va experimentar la zona a partir dels anys vint del segle XX. Es va triar com a ubicació per erigir l'edifici un indret que ja acollia un altre santuari des del segle XVII i es va procedir a construir-hi tot el conjunt parroquial format per l'església, les dependències i l'escola del mateix nom que se situa a la façana del carrer de Collblanc.

La sòlida façana –un element que és considerat l'exponent d'estil neoromànic més rellevant de la ciutat– està presidida per una torre, amb campanar de pedra, planta quadrangular i cinc nivells d'obertures amb finestres geminades. Els portals són semicirculars amb timpans decorats amb mosaics de caràcter narratiu que expliquen la vida del sant.

Quatre anys després de l'incendi del juliol del 1936, l'arquitecte Josep Maria Sagnier va rebre l'encàrrec de dur a terme la reconstrucció del conjunt, que va coincidir amb la instal·lació de l'altar major de l'església.

Foto: Aj.

Modernisme i noucentisme uneixen forces a l'Estació de França

Foto: Ajuntament

CIUTAT VELLA L'Estació de França és una d'aquelles petites meravelles a ull de tothom que pot arribar a passar desapercibuda. Inaugurada l'any 1929 amb motiu de l'Exposició Internacional de Barcelona, aquest monumental espai no només destaca per ser la segona estació més gran de la ciutat, sinó també pel seu gran valor monumental i històric.

Obra de l'enginyer Andreu Muntaner i de l'arquitecte Pedro Muguruza, l'edifici és una creació a dues mans que treu pit com un dels exponents més importants de l'arquitectura de ferro modernista a Barcelona. Entre els diferents elements que conformen l'estructura és impossible no aturar la mirada en la doble marquesina metàl·lica amb vidrieres que fa possible l'espectacular efecte que provoca la llum natural sobre les dotze vies

de l'estació. Un altre component de gran bellesa és el vestíbul noucentista dissenyat per l'arquitecte Duran i Reynals, que compta amb tres grans cúpules per afavorir l'amplitud de l'edifici. La presència de materials nobles com el marbre i el bronze, tant al vestíbul senyorial com a la resta de l'estació, augmenten la vistositat i distinció de l'espai, sovint comparat amb l'estació d'Orsay de París.

Després d'una profunda remodelació, l'estació es va reobrir el 1992, coincidint amb els Jocs Olímpics de Barcelona, i es va especialitzar exclusivament en recorreguts de mitjana distància. Durant els últims anys també ha guanyat protagonisme cultural i en aquest espai s'hi celebren grans esdeveniments de ciutat, com la BNEW Barcelona New Economy Week 2021 de principis d'octubre.

Després d'un inici de temporada complicat, el conjunt de Sergio Manzano jugarà el 16 d'octubre al Pavelló Virolai contra l'Iraurgi SB, que compta amb jugadors importants com Juana Molina, Intza Lizarazu i Sara Iparragirre. El partit correspon a la quarta jornada de la LF Challenge.

Adam Fontes: construir des de zero

» La UA Horta afronta el repte de tornar a la Tercera Divisió amb una plantilla completament nova
 » "Soc força directe i m'agrada que ho siguin amb mi", reconeix el nou entrenador del club centenari

Toni Delgado
HORTA

"Si et soc sincer", enceta Adam Fontes (Roses, 1977), "el repte m'omplia, però també em feia molt de respecte. No és fàcil muntar en un mes un equip des de zero". Hi va haver una persona present durant les nou hores diàries que el nou entrenador de la UA Horta dedicava a construir la plantilla, el petit Bruno.

"La meua dona treballava fins a la cinc de la tarda, que és quan jo marxava cinc hores a fer d'entrenador de classes de pàdel. Els meus pares i els seus viuen lluny, així que quasi vaig fer l'equip amb el nen als braços", continua Fontes.

En una llibreta va començar a apuntar un llistat de noms que, en funció dels dies, creixia o augmentava, fins a concretar els 22 jugadors finals. "Hem re-

unit un molt bon grup de persones i de futbolistes", celebra.

Té un to serè, pedagògic i apassionat. Del seu pare, el Toni Fontes, exjugador de la UE Figueres i pescador, l'Adam va heretar un amor sense fre per al futbol. "A casa sempre hi ha hagut partits a la tele i ell em va portar a molts camps des de petit, em va fer d'entrenador...", reconeix l'entrenador de la UA Horta. Pare i fill s'admiren i són molt pacients.

SER SINCER

L'entrevistat defensa que l'entrenador ha de tenir molta paciència perquè el grup l'entengui i les coses funcionin, i que mai pot perdre la calma ni l'esperança. Si ho fa, el jugador ho notarà i tot serà més difícil. "Soc força directe i m'agrada que ho siguin amb mi. Sent sincer des del principi t'estalvies molts problemes", enraona el rosinc.

Fontes està encantat amb la confiança que ha rebut a la UA

Adam Fontes, l'entrenador, i Paco Carmona, el president de la UA Horta. Foto: UA Horta

Horta, un club que defineix com "històric, centenari, ben organitzat, format per persones generoses i amb una important massa social".

Les excuses li provoquen al·lèrgia i no entendria la vida sense el compromís de créixer ni la necessitat de fer autocrítica. "De

moment ens està costant jugar bé. L'ascens a Tercera és un objectiu il·lusionant i que va molt car sempre, encara més aquest any perquè només pujarà un dels 14 equips", afegeix. "L'únic camí és competir cada partit al màxim i amb un grup on cada jugador se senti important", adverteix.

Molta gent li diu a Fontes que, vivint a Girona, Horta li queda molt lluny. "Lluny? Sempre m'hi trobo cares alegres i jugadors molt motivats que es deixen l'ànima. Torno a casa molt cansat i content. El temps em passa volant!", confessa, satisfet el tècnic hortenc.

Sempre a prop teu

Anuncia't: 686 429 517 - publicitat@comunicacio21.com

20
ANYS

POSA'T LA GORRA

PELS INFANTS I ADOLESCENTS AMB CÀNCER

TALLA ADULT

INFANTIL

NOVA!
TALLA

CONNECTA'T AMB LA NATURA!

WWW.POSATLAGORRA.ORG - 93.237.79.79

@POSATLAGORRA

No t'ho perdís

Foto: Barcelona Design Week

Barcelona Design Week '21
city festival
7—30 OCT

Setmana del disseny

La Barcelona Design Week –que en realitat dura molt més d'una setmana, perquè se celebra del 7 al 30 d'octubre– torna amb la seva setzena edició per omplir la capital de disseny amb una vuitantena d'activitats. El lema d'enguany és *Think, Design, Act* ("Pensar, Dissenyar, Actuar") i, segons l'organització, reflecteix el missatge que volen traslladar "per fer front als reptes que tenim per endavant: pensar en clau disseny, dissenyar i implementar noves solucions, models i entorns més sostenibles, econòmicament viables i enfocats a les necessitats reals de les persones".

Famosos

Setmana difícil per a Shakira (Barranquilla, 1977). L'artista va explicar fa uns dies a Instagram que havia estat "atacada" per uns porcs senglars a Collserola. Ho va fer amb un vídeo divertit, en què feia broma amb el seu fill Milan i ensenyava com li havien deixat la bossa els animals. Però s'imaginava aleshores que allò podia ser un mal auguri de com li aniria el mes. El 3 d'octubre va veure la llum una investigació d'impacte mundial, en la qual han participat 150 mitjans de 117 països, que esquitxa la cantant. Shakira apareix als Papers de Pandora amb tres empreses registrades a les illes Verges britàniques, un paradís fiscal. Segons *El País*, un dels mitjans que ha investigat el cas, els representants de l'artista diuen que "el fet de comptar amb societats a l'estranger es basa en una qüestió purament operativa i comercial, i en cap cas per gaudir de cap avantatge o aprofitament fiscal".

La fitxa

QUI ÉS?

S H A K I R A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una estrella de la música

No ha deixat de publicar èxits des dels anys 90

QUÈ HA FET?

Aparèixer als Papers de Pandora

I ser atacada per porcs senglars a Collserola

A LES XARXES...

Un dels noms més comentats del cas

Aquí és de qui més s'ha parlat, juntament amb Guardiola

Llibres

Garbo parla
Roser Caminals

Hi ha qui diu que el català Joan Pujol Garbo, ha estat el millor espia de la història. Però qui era en realitat? Roser Caminals narra les seves gestes mítiques i copsa la seva ànima, la seva vulnerabilitat més profunda i els seus silencis i contradiccions, com ara el conflicte inevitable entre l'activitat pública i la vida personal. Premi BBVA Sant Joan 2021.

Teatre

T'estimo si he begut
Empar Moliner

T de Teatre, Dagoll Dagom i La Brutal s'han aliat per portar a l'escenari la primera obra d'Empar Moliner, sota la direcció de David Selvas. *T'estimo si he begut* és un musical escrit a partir de relats de Moliner que ella mateixa ha adaptat al teatre. "Hem triat els contes més divertits (també n'hi ha algun de tristot, sí, no s'ha pogut evitar)", diu. Al teatre Poliorama de Barcelona.

Música

Golden
Iris Deco

Iris Deco és una jove cantant de Navarres (Bages) que acaba de debutar amb el seu primer disc, *Golden* (Hidden Track Records). L'ha produït Ferran Palau, que ha explicat a les seves xarxes que mentre el gravava va sentir que feia "quelcom realment especial". Tot i la seva joventut, Deco té un estil propi, molt elegant, que oscil·la entre el soul i l'R&B.

Pelis i sèries

Madres paralelas
Pedro Almodóvar

Dues dones coincideixen a l'habitació d'hospital on han de parir. Totes dues són solteres i es van quedar embarassades accidentalment. La Janis (Penélope Cruz), de mitjana edat, no se'n penedeix i està exultant. L'Ana (Milena Smit), una adolescent, està espantada, penedida i traumatitzada. La més gran intentarà animar la jove i crearan un vincle molt estret.

ESTILS DE VIDA

Millorar la concentració

Foto: Pexels

ESTUDI

Comences a estudiar per preparar un examen o a llegir un article que demà treballareu a classe, però el teu cap de seguida se'n va a un altre lloc. Sempre trobes alguna cosa més interessant en què pensar o una preocupació a la qual dedicar tota la teva atenció. O potser directament t'adorms.

Mantenir la concentració a l'hora d'estudiar no sempre és fàcil i és normal que hi hagi dies en què tot et costi més, o matèries que se't facin més feixugues. Però, per sort, hi ha diversos consells que pots aplicar a la teva rutina d'estudi per mantenir la concentració i, per tant, per espremer al màxim el temps que hi dediques.

En primer lloc, el més important és que, abans de posar-te a estudiar, estiguis descansat (si no, ja saps què passarà). Recorda també fer pauses cada 45 minuts. Es recomana estudiar sempre al mateix lloc (sigui l'habitació de casa o la biblioteca) i, sobretot, mantenir l'ordre de l'espai que t'envolta, així com aprofitar tant com puguis la llum natural. Pel que fa a la postura, cal que sigui ergonòmica: esquena recta, cames i cuixes en un angle de 90 graus i el clatell sense tensió. Per últim, l'organització és clau: fes-te un horari realista i intenta complir-lo.

Les claus.....

DESCANS

Has d'estar descansat abans de posar-te a estudiar i durant l'estudi es recomana fer pauses curtes cada 45 minuts

ESPAI

S'aconsella estudiar sempre al mateix lloc (a casa o a la biblioteca), en un entorn ordenat i aprofitant al màxim la llum natural

POSTURA

Ha de ser ergonòmica: esquena recta, cames i cuixes en un angle de 90 graus i clatell relaxat, sense tensió

ORGANITZACIÓ

La planificació i l'organització són claus: fes-te un horari d'estudi realista i esforça't per complir-lo

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

SI EL TEU CORATGE ÉS A PROVA DE FOC

FES-TE BOMBER

Si el teu valor, coratge, solidaritat i compromís són a prova de foc, t'esperem. Apunta't a la convocatòria per ser bomber o bombera, del 14/9 al 13/10. Hi ha 250 places.

interior.gencat.cat/festebombera

bombers
■ ■ ■ ■

 **Generalitat
de Catalunya**